

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Subjicit Psaltes: Omnes videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, & moverunt caput: Speravit in Domino, eripiat eum; saluum facias eum, quoniam vult eum. Prorsus Psaltes dicas animo hæc versasse, quæ narrat Matthæus his verbis: Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes, Vah, qui destruis Templum Dei, & in triduo illud reedificas, salva te ipsum; si Filius Dei es, descende de cruce. Similiter & Principes Sacerdotum illudentes eum Scribis & Senioribus, dicebant, Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: confidit in Deo, liberet nunc, si vult, eum; dixit enim, Quia Filius Dei sum. Recta quoque & κατὰ λέξιν cadunt ista in Christum Jesum: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Sed & oblique & κατὰ ἄλλογαν Davidi aptari possunt, quod à Theodoro Mopsuesteno & Grotio factum est: ut sensus sit, Davidis suppellectilem fuisse vi direptam, & forte inter raptores divisam. Quod subest in Psalmo: Erue à framea, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam: salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam; hoc ipsum Jesus Patrem orabat in villa Gethsemani: Pater mi, si possibile est, transcat à me calix iste. Pergit Psaltes: Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesie laudabo te: quæ Jesu propria esse docet Paulus in Epistola ad Ebræos. Psalmo sane huic inesse prædictiones de Messia Ebræi consentiunt in Midrasch Thehillim: & in capite undecimo Thalmudici libri Sanhedrin, iis verbis Messia describuntur tempora, quæ ex Psalmsi ejusdem decimo septimo commate petita esse apparet.

Matth. 27. 39, & seq.

Psalms. 22. 19.

Psalms. 22. 21.

Matth. 26. 38.

Psalms. 22. 25.

Ebr. 2. 12.

II. Verum enimvero sententia nostra repugnare videntur isthæc: Longe à salute mea verba delictorum meorum. Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte, & non ad insipientiam mihi: quæ causæ fuisse testatur Theodoretus, quamobrem Septuaginta Interpretes ad Christum congruere Psalmum hunc non dicerent. His etiam abutebatur Theodorus Mopsuestenus in Interpretatione duodecim Prophetarum, quemadmodum narratur in Collatione quarta Concilii secundi Constantinopolitani, ut hæc ad Christum perperam referri ostenderet. Certum quidem est Christum Jesum fuisse tentatum per omnia pro similitudine, absque peccato. Docent etiam nos Isaias & Petrus, Christum peccatum non fecisse, nec inventum esse dolum in ore ejus. Docet nos Johannes peccatum in eo non esse. Verum id quidem: at Deus tamen Christum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficiemur justitia Dei in ipso, inquit Paulus in secunda Epistola ad Corinthios. Et in illa ad Galatas: Christus nos redemit de maledicto Legis, factus pro nobis maledictum. De quo jam ante Isaias: Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Quid si dicamus hæc ad unum Davidem spectare, ut permittus est aliquando vaticiniorum sensus? velut in secundo libro Samuelis, Dei verbis Nathan ea Davidi spondet, quæ partim in Christum, partim in Salomonem cadere possint: & hæc quidem in Christum: Stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum: ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: hæc vero in Salomonem: Qui si inique gesserit, arguam eum in virga virorum. Hujusmodi tamen exceptionibus omisiss, aio nihil eorum quæ obijciuntur, comparere in Ebraico exemplari. Nam pro eo quod habet Vulgata, Delictorum meorum, & Septuaginta, ἡ ὁμιλία τῶν ἁμαρτιῶν μου, Ebraice legitur, שאוהי, hoc est, Rugitus mei. Thargum, אבליעותי, Clamoris mei; Aquila, βρυγμῶτός μου, Rugitus mei. Theodotio, βοήθηός μου, Clamoris mei. Sexta, τῆς θνητοῦς μου, Precationis meæ. Hieronymus in interpretatione Psalmorum, juxta Ebraicam veritatem, Rugitus mei. Commentaria in Psalmos ipsi adscripta: Est sensus juxta ceteros Interpretes, Gemitus mei atque conatus, quibus semper populum Israël salvare quaesivi, longe facti sunt à salute mea, quam populo tribuere cupiebam; quia ipsi noluerunt recipere sanitatem. At Septuaginta Senes, quos sequitur Vulgata Interpretatio, legebant, שגיאתי, Errorum meorum.

Refelluntur argumenta Adversariorum.

Primum argumentum.

Psalms. 22. 25.

Theodoret. in Psalms. 22.

Ebr. 4. 15.

Ila. 53. 9.

1. Petr. 2. 25.

2. Cor. 5. 21.

Gal. 3. 13.

Ila. 53. 6.

2. Sam. 7. 13; & seq.

III. Captiunculis etiam suis legitimam Psalmi hujus sententiam adulterare conati sunt R. David Kimchi & Lipmannus, quarum pleræque Christiani dogmatis inficis scrupulum fortasse aliquem injicere, ejusdem vero consultos haudquaquam permovere possunt. Pauculas tantum attingemus de præcipuis. Penultimo versu, inquit, utuntur Christiani, ut probent Jesum in vivis manere noluisse, ne suæ nimirum mortis fructu fraudarentur, qui noxarum suarum vinculis in infernis locis attinebantur: quorum igitur clamabat moriens: Deus meus, Deus meus, ut quid deliquisti me? cur querebatur se non exaudiri, qui exaudiri volebat? cur Deum appellat, Laudem Israël; cum ab Israël Jesus ipse Deus cruciaretur? Deum ait non despexisse preces suas, nec avertisse faciem suam à se, cum preces tamen ejus despectæ sint. Futurum prædicit, ut adoret in conspectu suo omnes familia gentium, cum nullus illi cultus à Judæis aut Ismaëlitis præstitus sit. Nos Jesum respondemus Deum fuisse & hominem, nec humani quicquam, præter peccatum, ab eo alienum fuisse, ac idcirco

Secundum argumentum.

Matth. 27. 46.

Psalms. 22. 2.

Psalms. 21. 4.

Psalms. 22. 25.

Psalms. 22. 28.

Pro-
prio
rum
i ad-
mum
com-
mere
catis
orta
: Fi-
deri-
t me,
vidi,
hant,
r, &
sa fe-
rimia
vi of-
Ebræi-
cibus
.....
puos,
e ver-
n re-
sistat.